

Ανάληψη μεγάλου χρηματικού ποσού μπορεί να προκαλέσει έλεγχο?

*του Γιώργου Δαλιάνη με τη συνεργασία της Νατάσας Δαλιάνη**

Ένα από τα σημαντικότερα εργαλεία του φορολογικού ελέγχου είναι το άνοιγμα των τραπεζικών λογαριασμών και η εξέταση της κίνησής τους. Πολύ συχνά οι φορολογούμενοι καλούνται να αιτιολογήσουν τις πιστώσεις που διερευνώνται από τον έλεγχο και ιδιαίτερα προβλήματα υπάρχουν όταν δεν μπορεί να δοθεί επαρκής αιτιολόγηση για εμβάσματα, καταθέσεις κ.λπ. Πώς αντιμετωπίζονται όμως οι αναλήψεις χρηματικών ποσών;

Επισημαίνεται ότι οι Τράπεζες ακόμη και για ποσά μικρότερα ή ίσα των 10.000 ευρώ, πολύ δε περισσότερο για αναλήψεις μεμονωμένες ή τμηματικές μεγαλύτερων ποσών (50.000 € ή 100.000 €) ζητούν να αιτιολογηθεί η ανάληψη και υπάρχει περίπτωση οι αρμόδιες (ειδικές) υπηρεσίες της κάθε τράπεζας που ασχολούνται με το ξέπλυμα να ειδοποιήσουν τις φορολογικές αρχές. Αυτό συμβαίνει επειδή οι Τράπεζες και οι φορολογικές αρχές επιδιώκουν την πάταξη της φοροδιαφυγής και της διακίνησης μαύρου χρήματος. Αυτό, όμως, δεν σημαίνει ότι μία ανάληψη συνιστά απαραίτητα φορολογητέα πράξη.

Επισημαίνουμε ότι η ύπαρξη υπολοίπου στην τελευταία παραγεγραμμένη χρήση ή η μεταφορά του ποσού σε άλλο λογαριασμό δεν αποτελεί εισόδημα προς φορολόγηση. Όμως, δεν μπορεί να γίνει χρήση του ποσού αυτού εάν δεν δικαιολογείται φορολογικά η δημιουργία του. Η ανάληψη μπορεί να αποτελέσει φορολογητέα πράξη στον βαθμό που προορίζεται για την αγορά περιουσιακού στοιχείου π.χ. αγορά ακινήτου, χωρίς να υπάρχει «φορολογικά» το αντίστοιχο εισόδημα. Υπενθυμίζουμε στο σημείο αυτό την διάταξη του άρθρου 28 παρ. 2 ΚΦΕ που ορίζει ότι: «*Το εισόδημα φυσικών προσώπων, ανεξαρτήτως αν προέρχεται από άσκηση*

επιχειρηματικής δραστηριότητας, μπορεί επίσης να προσδιορίζεται με βάση κάθε διαθέσιμο στοιχείο ή έμμεσες μεθόδους ελέγχου σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, όταν το ποσό του δηλούμενου εισοδήματος δεν επαρκεί για την κάλυψη των προσωπικών δαπανών διαβίωσης ή σε περίπτωση που υπάρχει προσαύξηση περιουσίας η οποία δεν καλύπτεται από το δηλούμενο εισόδημα».

Ο έλεγχος μπορεί να συσχετίσει την αγορά ακινήτου με την ανάληψη ποσού, ιδιαίτερα όταν δεν έχει μεσολαβήσει αρκετό χρονικό διάστημα.

Περαιτέρω, η ανάληψη από συνδικαιούχο κοινού λογαριασμού που δεν συμμετέχει στη δημιουργία των κατατεθειμένων κεφαλαίων είναι πιθανό να προκαλέσει έλεγχο. Επίσης, το ποσό αυτό ο συνδικαιούχος δεν μπορεί να το χρησιμοποιήσει για καμία πράξη πλην της διευκόλυνσης του κύριου δικαιούχου για το διαδικαστικό κομμάτι ανάληψης του ποσού και απόδοσης στον κύριο δικαιούχο.

Τέλος, σχετικά με τις αναλήψεις και επανακαταθέσεις ποσών στον ίδιο ή άλλο λογαριασμό του φορολογούμενου επισημαίνεται ότι καταρχήν δεν αντίκειται στη φορολογική νομοθεσία η ανάληψη χρηματικών ποσών και η αποδεδειγμένη επανακατάθεση μέρους ή του συνόλου αυτών και ούτε προβλέπεται χρονικός περιορισμός για την διαδικασία κίνησης χρηματικών κεφαλαίων. Ωστόσο, εάν ένας φορολογούμενος προβεί σε αναλήψεις χρηματικών ποσών και στη συνέχεια σε απόκτηση ισόποσου (με τις αναλήψεις) περιουσιακού στοιχείου και κατάθεση εκ νέου των ποσών που ανελήφθησαν είναι πολύ πιθανό μία φορολογική αρχή να μην αποδεχθεί ότι πρόκειται για αναλήψεις που στη συνέχεια επανακατατέθηκαν επειδή μεσολαβεί η απόκτηση περιουσιακού στοιχείου.

Κλείνοντας, επισημαίνουμε ότι η ανάληψη μεγάλου χρηματικού ποσού από λογαριασμό αποτελούν αφορμές για την έναρξη ενός φορολογικού ελέγχου. Ωστόσο, εφόσον ο φορολογούμενος διαθέτει τα κατάλληλα αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με την κίνηση των

κεφαλαίων, δεν γεννάται ζήτημα φορολόγησης.

Δείτε το άρθρο και στο Capital.gr

*** Ο Γιώργος Δαλιάνης είναι Διευθύνων Σύμβουλος της ARTION AE & Ιδρυτής του Ομίλου ARTION, Οικονομολόγος-Φοροτεχνικός.**

Η Νατάσα Δαλιάνη είναι Partner της ARTION AE.

Το ανωτέρω κείμενο έχει ενημερωτικό χαρακτήρα και σε καμία περίπτωση δεν υποκαθιστά τις εξειδικευμένες συμβουλευτικές υπηρεσίες. Για περισσότερες πληροφορίες μπορείτε να απευθυνθείτε στην ARTION A.E (Πουρνάρα 9, Μαρούσι /210 6009062 / www.artion.gr)